

писѣвашъ за миръ, и да благодаримъ на бащи-
си царство. Обаче знай, защо свѣто немѣже
има нито двѣ слънце, нито два царя. Поклоними-
се сосъ сичкото си царство, и пратими харачъ заед-
но съ войска, и царѣвай въ Персія.

ДАРНИ СЕ РАЗГНѢВАВА ОТЪ ПИСМОТО АЛЕКСАНДРОВО.

Разгнѣвилсе Дарійъ Отъ Александровото писмо,
пома̀халъ главата си и рѣкжалъ: Нѣ днѣсь по-доб-
рѣ имаме да оумреме заедно съ царството наше,
нѣжели да ти се поклониме. Царь на царь ни се
покланя, понѣже когато се оубіе единыю, мирѣва дрѣ-
го. Ако не ти се ареса както ти писѣвамъ, бѣди
готѣвъ слѣдъ 50 : дни да се біеме съ Персыте, кой-
то ми останѣха неподвижыте и мѣжественныте.
Или тебе съ войската ти ще оубіеме, или нѣ сички
както се намираме да се изгѣбеме совсѣмъ. Богѣ-
те праведното на рѣката си го иматъ, и гдѣто тѣи
изволѣтъ ще го дадѣтъ.

АЛЕКСАНДРЪ ПРИЕМА ПИСМОТО ДАРИЕВО.

Александръ като прочелъ писмото Даріево, по-
ма̀халъ главата си и рѣкжалъ: Царството ѣ слад-
ко нѣщо, за което трѣба всякій царь да се біе кол-
кото мѣже. Спроти стѣжтыте що ми писѣва Дарійъ,
хемемъ не ѣ възмѣжно да мирѣвамъ: Обаче Бѣгъ
нека дадѣ мирѣтъ.